

Dosarul nr. 3ra-719/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. D. Tricolici)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, M. Samatiuc, V. Negru)

Î N C H E I E R E

6 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Iurs” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” și a fost menținută hotărârea din 23 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă:

La 4 octombrie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Iurs” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la sfârșitul lunii iulie 2018 a recepționat factura fiscală nr. AAE 5426976 din 29 iunie 2018, în baza căreia urma să achite suma de 2 895, 26 de lei pentru presupusa preepurare a apei uzate cu concentrații majorate de poluanți față de CMA evacuate de la întreprindere. În anexa nr. 1 din factură, se face referire la tarifele diferențiate conform calculului din 25 august 2017.

A menționat că, la data de 25 august 2017 reprezentantul Societății pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” a contactat reprezentantul Societății cu Răspundere Limitată „Iurs”, informându-l că urmează să se prezinte, astfel că, după prelevare, în aceeași zi a fost întocmit procesul-verbal nr. 3.

Reclamanta făcând referire la prevederile art. 69 alin. (5) din Regulamentul – cadru privind recepționarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare al localităților și la dispozițiile art. 10.9 din Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare

cu apă și de canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin Decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 5/4 din 25 martie 2018, a explicat că, la emiterea facturii fiscale nr. AAE 5426976 din 29 iunie 2018 au fost încălcate normele legale enunțate, astfel încât a fost luată la bază prelevarea de ape reziduale efectuate la 25 august 2017.

În continuare, a comunicat că la data de 22 august 2018 s-a adresat cu cererea nr. 17 către organul emitent în vederea anulării facturii din 29 iunie 2018, însă prin răspunsul nr. 1200/11822 din 6 septembrie 2018 Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” a refuzat solicitarea, invocând că factura fiscală a fost întocmită conform prevederilor legale.

Reclamanta a solicitat anularea facturii nr. AAE 5426976 din 29 iunie 2018.

Prin hotărârea din 23 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost admisă acțiunea depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Iurs”. A fost anulată factura fiscală nr. AAE 5426976 din 29 iunie 2018 înaintată spre achitare Societății cu Răspundere Limitată „Iurs” pentru depășirea normativelor CMA a substanțelor poluante în apele uzate, ca fiind ilegală.

Prin decizia din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” și a fost menținută hotărârea din 23 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Pentru a decide astfel instanțele ierarhic inferioare au reținut că, în speță coeficientul tarifar pentru aplicarea tarifului diferențiat pentru depășirea concentrațiilor maxime admise în apele uzate, în mărime de 2 895, 26 de lei a fost calculat cu încălcarea normelor legale prevăzute de art. 69 alin. (5) din ordinul nr. 40 din 2 februarie 2005 cu privire la aprobarea Regulamentului – cadru privind recepționarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare al localităților și pct. 10.9 din Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare din municipiul Chișinău, care prevăd în mod imperativ că probele prelevate sunt valabile doar pentru luna în care au fost prelevate.

Prin urmare, instanțele au conchis că Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” a emis factura fiscală nr. AAE 5426976 din 29 iunie 2018 cu încălcarea legii. Or, aceasta reflectă obligația de plată a tarifului diferențiat pentru depășirea concentrațiilor maxime admise în apele uzate, în mărime de 2 895, 26 de lei, calculat în baza probelor care nu mai erau valabile la data calculării.

La data de 25 aprilie 2019, Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” a depus recurs împotriva deciziei din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele de judecată au aplicat prevederile Ordinului Departamentului Construcții și Dezvoltarea Teritoriului al Republicii Moldova nr. 40 din 2 februarie 2005 cu privire la aprobarea Regulamentului – cadru, care este o normă caducă și nu mai poate fi aplicată, deoarece sunt Legi, Regulamente, Hotărâri de Guvern care prevăd noile metode de prelevare a probelor din căminul de control și aplicarea coeficienților concentrațiilor maxim-admisibile.

A menționat că, instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat dispozițiile Hotărârii de Guvern nr. 950 din 25 noiembrie 2013 pentru aprobarea Regulamentului privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în corpuri de apă pentru localitățile urbane și rurale, a Regulamentului cu privire

la serviciul public de alimentare cu apă și canalizare (Anexă la Hotărârea Consiliului de Administrare al ANRE nr. 271/2015 din 16 decembrie 2015), a Legii nr. 303 din 13 decembrie 2013, precum și a contractului de delegare a gestiunii serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare.

A solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

Examinând admisibilitatea recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede astfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 19 februarie 2019, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 25 aprilie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de către Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în cererea de recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației

prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul depus de către Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de către Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de către Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău”, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu